

RESUM DELS CAPÍTOLS

Capítol primer

Aquest capítol ens parla de les parts en que es troba dividit l'orde de cavalleria: El principi de cavalleria, l'estament i ofici de cavalleria, l'examen que ha de ésser fet al gentilhom o generós que vol rebre l'orde de cavalleria, la forma com ha de ser fet cavaller, que signifiquen les armes del cavaller, actes i costums propis del cavaller, i la darrera, l'honor que s'ha de fer al cavaller.

Capítol II

Guillem de Varoic, que habitava a una illa d'Anglaterra, era un cavaller molt savi i enginyós, per això, durant molt temps havia servit l'art de cavalleria amb moltíssim honor. S'havia enfrontat a moltes batalles i d'elles sempre havia obtingut victòria.

El Comte Guillem de Varoic, quan va tenir cinquanta-cinc anys va decidir retirar-se del món i fer-se ermità.

Capítol XXIX

Tirant lo Blanc, un jove aspirant a ser un bon cavaller, es dirigia cap a Anglaterra a participar a un exercici d'armes, quan va quedar endarrerit del seu grup al quedar-se adormit sobre el seu cavall. Es despertà davant d'un ermità que li va preguntar qui era, d'on venia i on anava.

Capítol XXX

L'ermità, en assabentar-se que Tirant anava a rebre l'orde de cavalleria, el qual Tirant que no coneixia de que tractava, es va enrecordar de quan ell el va rebre feia cinquanta anys en les parts d'Àfrica en una gran batalla de moros.

Capítol XXXI

Tirant lo Blanc es va quedar meravellat en saber que l'ermità havia estat un important cavaller, i li va demanar que li expliqués en que tractava l'orde de cavalleria. Aleshores, l'ermità li va ensenyar un llibre on tot l'orde estava escrit.

Capítol XXXII

L'ermità va agafar el llibre anomenat Arbre de batalles, i llegí a Tirant un capítol on explicava on va ser trobat l'orde de cavalleria i per quina causa va ser ordenat.

Tirant va entendre que un cavaller es un home elegit entre mil homes. Va comprendre la regla i l'orde de cavalleria, i va donar gràcies Déu per haver trobat l'ermità.

Capítol XXXV

L'ermità, va explicar a Tirant l'importància que tene les armes dintre de l'orde de cavalleria. Des de la llança fins els escuts,...

Capítol XXXVI

A aquest capítol, l'ermità explica a Tirant com degraden els cavallers. Li explica que el día que un rep l'orde de cavalleria, jura que mantindra les seves forces en tot el que faci. Tirant vol saber totes les coses que fan referencia a ser cavaller i li continua demanant coses.

Capítol XXXVII

Tirant demana a l'ermita que li digués a quina edet del món foren millors els cavallers, l'ermità li va dir tot un seguit de noms, d'abans de crist, de despres i d'aquell temps (segle XIII).

Capítol XXXVIII

Tirant va continuar preguntant sobre els millors cavallers del món, li va preguntar sobre un famós cavaller que ell no havia nombrat, el famós Comte de Varoic, Tirant li va explicar totes les proeses que el comte havia fet, pero tot i això, l'ermità no va fer cap demostració que fos ell.

Capítol XXXIX

Tirant marxa a les festes que duraran un any i un día. A la tornada paa a veure a l'ermità, a qui agraeix tot el que li va enssenyar.

L'ermità li va donar el llibre d'orde de cavalleria per a que li ensenyés al rei i a tots els bons cavallers.

Capítol LVIII

Diafebus, va llegir a l'ermità la carta del Rei d'Anglaterra, on explicava que Tirant havia estat nomenat millor cavaller de les festes.

En Diafebus li explicà com Tirant vaa rebre l'orde de cavalleria.

Capítol LIX

Aquest capítol, explica com el rei d'Anglaterra fa jurar als gentilshomes abanç de rebre l'orde de cavalleria. Explica també el ritual que es seguia una vegada el gentilhom havia jurat.

A l'ermità li expliquen com lluita en Tirant.

Capítol LX

Aquí veiem com Tirant li diu a un cavaller les últimes paraules abancs de la ssevaa mort. Tirant diu que li demaani perdò i continuara viu, pero el cavaller, que vaa rebre l'orde de cavalleria de Guillem de Varoic va decidir que preferia morir, i Tirant li clavà la seva daga.

La Bella Agnès li va donar el seu fermall, que encaar quee tingués molt poc valoor, per a en Tirant en tenia molt.

Capítol LXI

El senyor de les Vilesermes li va demanar a Tirant el fermall de la Bellla Agnès, pero Tirant responguè que per a ell seria una gran ofensa. El cavaller continuava volent emportarse el fermall, i van començar una petita batalla on moriren dotze gentilshomens.

Capítol LXXXV

Aquest capítol, es l'intitució de l'orde de cavallers de la Garrotera. Aquests cavallers eren una fraternitat que es va crear una vegada acabades les festes.

Caapítol LXXXVI

Aquí podem veure el jurament que el rei fa fer als cavallers de la Garrotera per poder rebre l'orde de cavalleria.

Capítol LXXXVII–XCI

Son els capítols de la fraternitat de la Garrotera, son les normes que hi ha per poder formar part d'aquesta fraternitat i les seves normes.

Capítol XCII

Un dia a la setmana els de la fraaternitat de la Garrotera fan festa per allà on siguin, s'hi junta molta gent, hi van a fer oració a l'església de Sant Jordi.

Hi ha d'altres cerimònies.

Capítol CXVIII

Tirant ha estan nombrat capità general de l'imperi i ha de lluitar contra l'imperi Turc.

Durant la batalla, Tirant es queda mirant la bellesa de la Infanta Carmesina quan va ser ferit per una fletxa.

Capítol CXIX

Diafebus i Tirant estan empresonats per no haver pogut sortir a temps. Diafebus dona consol a Tirant que esta anyorat de no poder veure a la Infanta Carmesina.

La Infanta Carmesina els consegueix alliberar del senyor de les Vilesermes.

Capítol CXX

Tirant es lamenta perquè ell ama, pero se sent que no es amat. Pensa que no pot aconseguir a la Infanta Carmesina,i això el desanima.

Capítol CXXI

Diafebus explica a Tirant els seus amors pasats, com senyal de que ja se li pasará, el consola. Tirant s'anadona del bon amic que te. A la Infanta Carmesina, se l'ha d'anomena Princesa, ja que es major d'edat i aviat haura de concertar matrimoni.

Capítol CLXII

La princesa ja sap perque Tirant està melancolic, ella es la raó.

Aleshores, arriben notícies de que l'emperador de Grèciavol posar setge a constantinoble, i Tirant i les seves tropes han de marxar.

La batalla ha estat vençuda, els amors de Diafebus i Estefania, i els de Tirant i Carmesina continuen per bon

camí. Hi ha una altre guerra, governada pel gran Caramany i el rei de l'India, pero on Tirant torna a imposar-se.

Tirant i Diafebus van quedar amb Estefania i Carmeina per poder quedar i pensar que podien fer per a que en Tirant i carmesina es veiesin, pero Plaerdemavida els vaa veure.

Capítol CLXIII

Plaerdemavida te un somni que vol explicar a la majestat, pero aquest somni es el que en realitat va succeïr la nit anterior. Plaerdemavida li explica tot i no s'enadona que es veritat.

La princesa Carmesina no va acceptar l'amor de Tirant tot i que ella l'estimava, no el va acceptar porque la princesa aviat es casaria amb el Soldà.

Capítol CCVIII

L'emperador ha de donar la resposta als ambaixadors, solicitava els consells sovints sobre la guerra, mentre que Tirant volia el seu amor.

Capítol CCIX

La princesa rebutja a Tirant porque ella a d'arribar verge al matrimoni i ella a de mantenir la seva castedat fins el dia del seu matrimoni amb el Soldà.

Capítol CCXI

Tirant li replica a la princesa el seu amor, pero ella continua volent guardar castedat fins el seu matrimoni.

Capítol CCXI

La princesa torna a replicar a Tirant.

La dida de Carmesina, s'enemora de Tirant i comença a fer maniobres per trencar l'idili entre els enamorats. Fa tantes coses, que la princesa comença a menysprear a tirant.

Capítol CCXV

La Viuda Reposada com anomenen a la dida de la princesa Carmesina, dona mals consells a la princesa contra tirant, li diu que ess un hom cruel i gran homeier, i que sols te ulls.

Capítol CCXVI

La princesa es lamenta del que li ha dit la Viuda Reposada, la princesa es pensava que Tirant era un bon home.

Estefania, en sentir que la princesa plorava, va anar a veure que li pasava, pero Carmesina estava enfadada amb ella porque la Viuda havia dit que Plaerdemavida i ella havien ajudat a Tirant.

Estefania i Diafebus tenen permís imperial per casarse gracies a Tirant. Estefania vol donarli les gracies intentant ajudar a la relació entre Tirant i Carmesina.

Capítol CCXXIX

Plaerdemavida anima a en tirant a no fer-se enrera i intentar aconseguir de nou el amor de la princesa.

Capítol CCXXX

En Tirant, la princesa i Plaerdemavida, parlen sobre el que ha succeït, l'emperador també participa a la conversa. Tirant confesa a la princesa que la segueix estimant, i Plaerdemavida el recolça.

Capítol CCXXXI

Plaerdemavida es qui més esperança té en que funcioni la relació entre Tirant i la princesa, més inclús que Carmesina. Per això és ella, que encara que s'hi juga molt, fa que Tirant s'amagi a la cambra de la princesa i que més tard entri al llit amb ella.

Capítol CCXXXII

Plaerdemavida, li fa una represió a Tirant per no haver aprofitat l'oportunitat que li havia donat.

Capítol CCXXXIII

Tirant li replica a Plaerdemavida sobre el seu comentari. Tenia temor i vergonya.

Capítol CCXXXIV

Tirant es lamenta de no haver aprofitat la oportunitat que li va oferir plaerdemavida. Diu que sense l'amor de la princesa ja pot morir, que la vida no li serveix per a res.

Tirant torna a marxar a batalles, i a la princesa li arriben notícies de que ha mort, convençuda d'això, es retira a un monestir, consolant-se per la mort de seu amant.

Tirant torna cap a constantinoble. Plaerdemavida reestableix el concert amorós entre Tirant i Carmesina. En arribar d'incògnit, Plaerdemavida acompanya a Tirant al llit de Carmesina on consumeix el seu amor.

Capítol CDXXXIV

En tornar a Constantinoble, Tirant vol parlar amb l'emperador, volia saber la voluntat i la seva deliberació, pau i tranquil·litat a l'imperi grec i ell reposarà tranquil als braços de la seva senyora.

Capítol CDXXXV

Tirant dona gràcies a la reina que l'acompanya al llit de la princesa.

Capítol CDXXXVI

La princesa li fa entendre que ara no està en una batalla, i que no ha de ser fort ni cruel. Tirant per fi guanya la batalla que tant li havia costat.

Capítol CDXXXVII

La princesa li explica a Tirant com veu ella l'amor entre tots dos.

A la princesa i a Tirant els nomenen parella de successors de l'imperi. Tirant reb el títol de Cèsar de l'Imperi.

Capítol CDXLVIII

Despres de ser nomenat el més gran i ara sent Cèsar de l'Imperi, tirant arriba a constantinoble, on es rebut amb honor per l'Emperador.

Capítol CDLI

La princesa li diu a Tirant amb quanta gloria ha recobrat l'imperi.

Capítol CDLII

Tirant vol recuperar les terres de l'imperi grec, restituir i posar en dominitotes les terres per ells ocupades.

Tirant i Carmesina es casen.

Capítol CDLXVII

Tirant, amb gran triomf i victòria, va tornar havent conquistat i recobrat l'imperi. Abans d'entrar a la ciutat, Tirant es començà a sentir molt malament, el van portar dins de la ciutat, on quan va notar que el dolor era massa fort va demanar un confessor.

Capítol CDLXVIII

Tirant va fer una oració davant del confessor (Corpus Domini).

Capítol CDLXIX

Tirant va fer el seu testament.

Una vegada el va acabar, li va demanar al secretari que escrivís un breu a la princesa.

Capítol CDLXX

La carta escrita pel secretari, es el comiat que tirant li fa a la seva estimada, la princesa Carmesina.

Capítol CDLXXI

L'Emperador va enviar els seus metges per mirar de salvar-li la vida a Tirant, però ja va ser massa tard, i morí de camí cap a Constantinoble.

Capítol CDLXXIII

Aquest capítol ens explica la lamentació que fa la princesa sobre el cos d'en Tirant.

De la gran pena que sentí la princesa, va treure la vida eposant sobre el cos del seu estimat.

Capítol CDLXXXV

Una vegada han mort Tirant i la princesa, els cavallers de l'Imperi decideixen que Hipòlit i Emperadriu s'han de casar i regnar.

L'Emperador diu que els cosos de Tirant i Carmesina han d'anar A Bretanya, com ho demanaven a les seves últimes voluntats.

Capítol CDLXXXVII

L'Emperador va treure de la presò al Soldà i al Turc i va fer pau i lliga amb ells.

RESUM DE LA INTRODUCCIÓ

TIRANT LO BLANC I LA SEVA ÈPOCA

Els segles XIV i XV, van ser una época de canvi i evolució.

Les crisis de subsistència van ser causades per agitacions i conflictes al llarg d'aquests dos segles.

El comerç començava a estar molt present, i la gent marxava a les ciutats.

Aquests segles també van estar marcats per el Cisme de l'Occident sotraguejà fortament les consciències, el canvi de dinastia, el compromís de Casp, ...

La cavalleria era un ideal amb objectius clars i explícits.

L'ideal cavalleresc tenia tres propòsits:

aconseguir la pau universal i la concòrdia entre els reis,

la conquesta de Jerusalem,

l'expulsió dels Turcs d'Europa.

L'estructura social de la València del moment, estava articulada al voltant de tres grans grups:

Major: pertanyien els nobles terratinents i la Jerarquia eclesiàstica, cavallers, ciutadans honrats i la burgesia urbana.

Mitjana: mercaders, professionals liberals, funcionaris i canonges.

Menor: artesans i pagesos lliures o al servei dels nobles.

La cavalleria feudal del segle XV, havia de vetllar per sobreviure a la pau.

ESCRIURE A LA VALÈNCIA DEL SEGLE XV

La lírica era un vehicle que afavoria una transmissió ràpida i universal, ja que normalment eren orals.

Al segle XII durant l'apogeu de la cavalleria, la literatura va entrar a formar part d'aquesta classe social.

El viatge, l'aventura i l'amor son els temes principals de les novel·les.

El llibre de cavalleria evoluciona cap a la novel·la de cavalleries, que al seu temps desemboca en la novel·la moderna, tot fa que tingui un caràcter de realisme o versemblança.

L'obra d' en Tirant te unes virtuts lingüístiques: riquesa i varietat, i amb els diàlegs entre personatges donen un estiu molt viu a l'obra.

A València va estar el principi de la impremta, que es va mantenir fins el segle XIX.

JOANOT MARTORELL, UNA VIDA NOVEL·LESCA

Tot indica que Joanot pot ser el besavi del primer membre que ostentà a ser cavaller.

Joanot Martorell va néixer probablement a València entre 1405 i 1411, i abans de 1433 ja era cavaller.

El 12 de maig de 1437, Martorell envià una lletra de batalla a ultrança al seu cosí Joan de Monpalau, responsable del deshonor familiar, a causa de l'ultratge infligit a Damiata Martorell i l'incompliment de matrimoni que li havia fet.

Anglaterra es per a Joanot Martorell el punt més àlgid de la seva vida, es el lloc on va poguer mostrar el seu orgull.

Joanot va haver de tornar a València.

A partir dels anys cinquanta es tenen poques notícies de Martorell. Hi cap la possibilitat que fes un altre viatge a Anglaterra. Sabem que els últims cinc anys de la seva vida els dedica a fer el manuscrit de Tirant.

TIRANT LO BLANC, LA NOVELA TOTAL

L'obra de tirant, ens mostra la vida d'un cavaller. Aquesta novel·la no té cap aspecte en exclusiva. Entra novel·la de cavalleria, novel·la històrica, novel·la militar, novel·la de costums, novel·la eròtica, novel·la psicològica i modernitat i revolució de gèneres.

Tirant té infinites cares dins d'aquesta novel·la, és un debat entre l'ideal i la realitat.

LA FORTUNA D'UNA NOVEL·LA

A la novel·la de Tirant lo blanc, trovem la influència de diverses fonts: Clàssiques, artúriques, doctrinals, les cròniques, la predicació i la lírica culta.

L'obra va néixer el 20 de novembre de 1490. El llibre va tenir una bona acollida. Amb diferents edicions, però encara avui continua tenint aquesta acollida.

1

7